

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Ferdinand Richter GmbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „RICHTER”, graficzny znak towarowy „RICHTER edition” i używany w obrocie handlowym w Austrii niezarejestrowany znak towarowy „Richter”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2013 r. — Brouillard przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości

(Sprawa T-420/13)

(2013/C 325/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Alain Laurent Brouillard (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat J.M. Gouazé)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Stwierdzenie nieważności decyzji Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 5 czerwca 2013 r. wydanej przez Dyрекję Generalną Tłumaczeń w przetargu 2013/S 047-075037, w drodze której M. Brouillard został wykluczony z części dotyczącej tłumaczenia na język francuski;

— Obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze niniejszej skargi strona skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie zaproszenia wybranego kandydata do złożenia oferty w ramach procedury negocjacyjnej dotyczącej przetargu na zawarcie umów ramowych o tłumaczenie tekstów prawniczych z niektórych języków urzędowych Unii Europejskiej na język francuski (Dz.U. 2013/S 47-075037), w której to ofercie należało potwierdzić, że strona skarżąca nie będzie zatrudniana do świadczenia omawianych usług ze względu na to, że nie poświadczyła posiadania wymaganego pełnego wykształcenia prawniczego.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący braku kompetencji organu, który wydał zaskarżoną decyzję.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia dyrektyw 2000/78/WE ⁽¹⁾ i 2005/36/WE ⁽²⁾, a także orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie kwalifikacji w zakresie wykształcenia wyższego i kwalifikacji zawodowych strony skarżącej.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16).

⁽²⁾ Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255, s. 22).

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2013 r. — CPME i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-422/13)

(2013/C 325/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME) (Bruksela, Belgia); Artenius España, SL (El Prat del Llobregat, Hiszpania); Cepsa Quimica, SA (Mardyt, Hiszpania); Equipolymers Srl (Mediolan, Włochy); Indorama Ventures Poland sp. z o.o. (Włocławek, Polska); Lotte Chemical UK Ltd (Newcastle upon Tyne, Zjednoczone Królestwo); M&G Polimeri Italia SpA (Patrica, Włochy); Novapet, SA (Saragossa, Hiszpania); Ottana Polimeri Srl (Ottana, Włochy); UAB Indorama Polymers Europe (Kłajpeda, Litwa); UAB Neo Group (Rimkai, Litwa); oraz UAB Orion Global pet (Kłajpeda) (przedstawiciele: adwokat L. Ruessmann i J. Beck, Solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;

— Stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2013/226/UE ⁽¹⁾;

— Zasądzenie od pozwanej odszkodowania na rzecz skarżących oraz

— Obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 20 ust. 4 i 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009⁽¹⁾ (zwanego dalej „podstawowym rozporządzeniem antydumpingowym”) oraz naruszenia prawa skarżących do obrony, ponieważ Rada nie ujawniła skarżącym, jakie okoliczności faktyczne i względy sprawiły, że wydała zaskarżoną decyzję, i nie dała im rozsądnego czasu na zgłoszenie uwag.
- 2) Zarzut drugi dotyczący popełnienia przez Radę oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych oraz naruszenia art. 11 ust. 2 i art. 21 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego przy wydawaniu zaskarżonej decyzji, a zwłaszcza przy uznaniu w motywach 17 i 23 zaskarżonej decyzji że jest mało prawdopodobne, by istotne szkody wystąpiły ponownie po wygaśnięciu środków i że przedłużenie środków wyraźnie nie leży w interesie Unii.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że Rada oczywiście i poważnie naruszyła ciężące na niej obowiązki staranności i dobrej administracji, ponieważ nie ujawniła skarżącym, jakie okoliczności faktyczne i względy sprawiły, że wydała zaskarżoną decyzję.
- 4) Zarzut czwarty podniesiony na poparcie żądania odszkodowawczego, dotyczący tego, że Rada działała bezprawnie przyjmując zaskarżoną decyzję i tym samym wyrządziła skarżącym szkody, za które odpowiada UE na mocy art. 340 ust. 2 TFUE.

(¹) Decyzja wykonawcza Rady z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie odrzucenia wniosku dotyczącego rozporządzenia wykonawczego Rady nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indii, Tajwanu i Tajlandii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 oraz kończącego przegląd wygaśnięcia dotyczącego przywozu niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indonezji i Malezji, w zakresie, w jakim wnioski ten nałożyłyby ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indii, Tajwanu i Tajlandii (Dz.U. 2013 L 136, s. 12).

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 2009 L 343, s. 51).

Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2013 r. — Good Luck Shipping przeciwko Radzie

(Sprawa T-423/13)

(2013/C 325/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Good Luck Shipping LLC (Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciele: F. Randolph, QC, M. Lester, barrister, i M. Taher, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2013/270/WPZiB z dnia 6 czerwca 2013 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 156, s. 10) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 522/2013 z dnia 6 czerwca 2013 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 156, s. 3) w zakresie, w jakim dotyczą one skarżące; oraz

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Rada nie przedstawiła odpowiedniego ani wystarczającego uzasadnienia.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada naruszyła kryteria dotyczące umieszczenia w wykazie lub dopuściła się oczywistego błędu w ocenie przy stwierdzeniu, że kryteria te zostały spełnione w odniesieniu do skarżącej, lub włączyła skarżącą bez odpowiedniej podstawy prawnej w tym zakresie.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że Rada nie zagwarantowała skarżącej prawa do obrony i prawa do skutecznej kontroli sądowej.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że Rada naruszyła w sposób nieuzasadniony lub nieproporcjonalny przysługujące skarżącej prawa podstawowe, w tym jej prawo do ochrony własności, działalności gospodarczej i reputacji.